

(511) “चष भक्षणे” (I-भ्वादि:-889. सक सेट्. उभ.)

चाषकः-षिका,	चाषकः-षिका,	चिचषिषकः-षिका,	चाचषकः-षिका ;
चषिता-त्री,	चाषयिता-त्री,	चिचषिषिता-त्री,	चाचषिता-त्री ;
चषन्-न्ती,	¹ चाषयन्-न्ती,	चिचषिषन्-न्ती,	—
चषिष्यन्-न्ती-ती,	चाषयिष्यन्-न्ती-ती,	चिचषिषिष्यन्-न्ती-ती ;	
चषमाणः,	—	चिचषिषमाणः,	चाचष्यमाणः ;
चषिष्यमाणः,	—	चिचषिषिष्यमाणः,	चाचषिष्यमाणः ;
² सञ्चट्-सञ्चट्-सञ्चषौ-सञ्चषः ;	—	—	—
चषितम्-तः,	चाषितः,	चिचषिषितः,	चाचषितः-तवात् ;
चषः,	चाषः,	चिचषिषुः,	चाचषः ;
चषितव्यम्,	चाषयितव्यम्,	चिचषिषितव्यम्,	चाचषितव्यम् ;
चषणीयम्,	चाषणीयम्,	चिचषिषणीयम्,	चाचषणीयम् ;
चाष्यम्,	चाष्यम्,	चिचषिष्यम्,	चाचष्यम् ;
ईषच्चषः-दुश्चषः-सुचषः ;	—	—	—
चष्यमाणः,	चाष्यमाणः,	चिचषिष्यमाणः,	चाचष्यमाणः ;
^A चाषः,	चाषः,	चिचषिषः,	चाचषः ;
चषितुम्,	चाषयितुम्,	चिचषिषितुम्,	चाचषितुम् ;
³ चष्टिः,	चाषणा,	चिचषिषा,	चाचषा ;
चषणम्,	चाषणम्,	चिचषिषणम्,	चाचषणम् ;
चषित्वा,	चाषयित्वा,	चिचषिषित्वा,	चाचषित्वा ;
विचष्य,	विचाष्य,	विचिचषिष्य,	विचाचष्य ;

1. भक्षणार्थकत्वादस्य धातोः ‘निगरणचलनार्थेभ्यश्च’ (1-3-37) इत्यनेन ण्यन्तात् शतैव, न तु शानच् ।
2. ‘झलां जशोऽन्ते’ (8-2-39) इति जरत्वेन डः ।
3. ‘तितुव—’ (7-2-9) इत्यादिना इणिषेधः । तकारस्य ‘ष्टुना ष्टुः’ (8-4-41) इति ष्टुत्वेन टकारः ।

A. ‘लक्षणे चाषांश्छषिताञ्छषित्वा प्रभक्ष्य भक्षन्ति यदम्बु नीवाः ।’